

בית הנשיא
رئاسة الرئيس
OFFICE OF THE PRESIDENT

נאום נשיא המדינה יצחק הרצוג בפני מושב משותף של הקונגרס האמריקני לציון 75 שנים לעצמאותה של ישראל

אדוני היושב ראש, גברתי סגנית הנשיא, בעשירי בנובמבר 1987 ישבתי בבית, עם אשתי מיכל; מצפים להולדת בננו הבכור, וצופים יחד בנשיא הישראלי הראשון שהוזמן לנאום מול מושב משותף של הקונגרס, לכבוד שנת ה-40 לעצמאות מדינת ישראל. הנשיא הזה היה אבא שלי. עבורי, לעמוד כאן היום, בשמה של מדינת ישראל היהודית והדמוקרטית, בשנת ה-75, מעל אותו דוכן ממנו נאם אבי זכרו לברכה - הנשיא חיים הרצוג - זו זכות של פעם בחיים.

נולדתי וגדלתי בישראל; אבל שליחותו הדיפלומטית של אבי באו"ם, הביאה את משפחתנו לנדוד לנוי יורק בשנות ה-70. במהלך שנות לימודי בתיכון, התנדבתי בלשכה לסיוע משפטי לקשישים בברוקלין שבניו יורק. סייענו לקשישים עניים וחסרי זכויות, ובתוכם ותיקי מלחמה ושורדי שואה, שנתנו את מיטב שנותיהם למדינה שהם אהבו. החונכת שלי הייתה אשת מקצוע נבונה ומאופקת ששמרה תמיד על אופי ענייני ורשמי. אבל היה רגע אחד שבו הענייניות הזו נסדקה. והרגע הזה צרוב בזיכרוני כבר 50 שנה.

היה זה ביום שבו היא סיפרה לי כי מי שהיה אהבת חייה נהרג בקרב, בשעה שנלחם למען ישראל. ארוסה היה צעיר יהודי אמריקני, גבוה ובהיר עיניים, שהוקסם מהחלום הציוני ומכמיהתו של העם היהודי לעצמאות. הוא התנדב לעלות על ספינה שלקחה אותו לנמל חיפה, שם התגייס לצבא ויצא למערכה. הוא נפל בקרב על עצמאות ישראל, שבועות ספורים לפני חתונתם. למרות שחלפו עשרות שנים, והיא כבר בנתה לה חיים חדשים מאז - אפשר היה לראות את השבר שנותר בליבה. הרגע ההוא, בו נודע לי על מחיר-החיים שהוא שילם למען מדינת ישראל, מסמל בעיניי יותר מכל את ליבת הקשר שנקרם בין העם האמריקני לעם הישראלי. כיצד האומות שהקמנו למדו להתגבר על אובדן. כמה עמוק שלובים הסיפורים שלנו. כמה רחוק הגענו כולנו, ביחד.

אדוני היושב ראש מקארתי, אני מודה לך על אירוח המושב המשותף והחגיגי הזה של הקונגרס, לרגל חגיגות 75 השנים הראשונות למדינת ישראל. רק לפני שבועות ספורים, במסגרת המסע הראשון שערכת כיושב ראש, כיבדת את העם הישראלי בנאום בפני הכנסת בירושלים, בירת מדינת ישראל והעם היהודי. הידידות הכנה שהבעת בשם ארצות הברית של אמריקה, הדהדה היטב בקרב אזרחי ישראל. תודה לך. סגנית הנשיא האריס, תענוג לראות אותך שוב. אני זוכר היטב כיצד אירחתי אותך בכנסת לפני כמה שנים. דברייך המרגשים בקבלת הפנים בשגרירות ישראל לרגל יום העצמאות הישראלי לפני מספר שבועות, משקפים את הידידות האיתנה וארוכת השנים שלך ושל הנשיא ביידן לישראל.

בית הנשיא
رئاسة الرئيس
OFFICE OF THE PRESIDENT

תודה מיוחדת מגיעה ליו"ר לשעבר ננסי פלוסי, שהייתה הראשונה להזמין אותי, לפני פחות משנה, ביחד עם הסנאטור צ'אק שומר. ותודה לכם חבריי היקרים - מנהיג המיעוט בסנאט מיץ' מקונל, ומנהיג המיעוט בבית הנבחרים, חבר הקונגרס האקים ג'פריס, על ההזמנה הדו-מפלגתית, מטעם שני הבתים. תודתי נתונה גם לחברי ועדת הליווי הנכבדים, על קבלת הפנים החמה.

אדוני היושב-ראש, חברים יקרים, בחתונות יהודיות נהוג להניח כוס על הקרקע, ואז לדרוך עליה ולשבור אותה, כדי לציין את חורבן בית המקדש בירושלים, לפני אלפיים שנה. רק לאחר שבירת הכוס, החגיגה יכולה להתחיל באמת. בתוך האירוע המשמח ביותר בחייהם של שני אנשים שהתאחדו כדי לבנות יחד דבר מה שלם - אנו מבקשים לזכור את השבר בעברה של האומה שלנו. כך המר נמהל במתוק. היום הוא היום הראשון בחודש אב, לפי לוח השנה העברי. במסורת היהודית זו תקופה קודרת ועצובה, שבה אנו מתאבלים על חורבן בתי המקדש. קהילות יהודיות בכל העולם מבכות במועד זה את תחילת הגלות שלנו מארצנו, גלות של אלפיים שנה שבהן לא נותק הקשר הרוחני לארץ אבותינו, ולא פסקה הכמיהה לחזור הביתה, ולהשיב לנו את עצמאותנו. לכן, הרגע הזה בהיסטוריה של עמי, שבו אני ניצב בגבעת הקפיטול כדי לחגוג 75 שנות עצמאות ישראלית, יחד עם השותפה והידידה הגדולה ביותר שלנו - ארצות הברית של אמריקה - הוא עבורי רגע של גאווה ושמחה. עם ישראל אסיר תודה עד אין קץ, על ההבטחה העתיקה שהתגשמה, ועל הידידות שנכרתה בינינו לאורך הדרך.

בשנת 1949, נפגש הנשיא האמריקני הארי ס. טרומן בחדר הסגלגל עם הרב הראשי של מדינת ישראל שזה עתה הוקמה, סבי - הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג. היה זה שנים לא רבות לאחר שכל אחד מהם פעל בנפרד בכל המרץ למען הצלת יהודי אירופה שנטבחו בשואה על ידי הנאצים. בשיחתנו עם הנשיא טרומן, הודה לו הרב הרצוג על היותו המנהיג העולמי הראשון שהכיר רשמית במדינת ישראל, 11 דקות מרגע הקמתה. הוא דיבר על ההשגחה האלוהית שייעדה את הנשיא טרומן לעזור להביא לתקומת ישראל לאחר אלפיים שנות גלות. עדים שנכחו בחדר סיפרו שדמעות זלגו על לחייו של הנשיא טרומן. לכבוד הוא לנו שנמצא אתנו כאן היום נכדו של הנשיא טרומן, קליפטון טרומן דניאל.

לאחר הקמת מדינת ישראל, בשנת 1948, הפכה הארץ שהבטיח אלוהים לאברהם, ושאליה הוביל משה את בני ישראל, ארץ התנ"ך, ארץ זבת חלב ודבש - לארץ של דמוקרטיה מופלאה. כנגד כל הסיכויים חזר העם היהודי לארצו, והקים בה בית לאומי שהפך לדמוקרטיה ישראלית יפהפייה, ולמעשה - פסיפס של יהודים, מוסלמים, נוצרים, דרוזים וצ'רקסים, חילונים, מסורתיים וחרדים, מכל העדות, ההשקפות ואורחות החיים. מדינה שאספה אליה בזרועות פתוחות גולים מ-100 מדינות שונות. מדינה שהפכה ל"סטארט-אפ ניישן", מוקד שוקק של חדשנות ויצירתיות, אקטיביזם חברתי ומחקר אינטלקטואלי, התעוררות רוחנית ויזמות עסקית, כושר המצאה מדעי ופריצות דרך רפואיות מצילות חיים. הקמנו מדינת לאום, שמרגע לידתה מתמודדת עם מלחמה בלתי פוסקת, טרור ודה-לגיטימציה. מדינה הנלחמת כדי להגן על עצמה מפני צר ואויב, ושלמרות זאת אזרחיה ממשיכים לברך זה את זה במילה "שלום".

בית הנשיא
رئاسة الرئيس
OFFICE OF THE PRESIDENT

מדינה שמתגאה בדמוקרטיה התוססת שלה, בהגנה על מיעוטים, זכויות אדם וחירויות אזרח, כפי שנקבע בידי הפרלמנט שלה - הכנסת, וכפי שנשמר בין היתר על ידי בית משפט עליון חזק ומערכת משפט עצמאית. מדינה המושתתת על שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל תושביה, ללא הבדל דת, גזע ומין - כפי שנקבע במפורש בהכרזת העצמאות הישראלית. מדינה שמתפתחת ללא הרף; שהיא אוסף מגוון של מבטאים, אמונות, מוצאים ואורחות חיים. נס מודרני של ממש. זו המתיקות שבה התברכה ארצנו.

אולם, חברים יקרים, החלק המר מטיל צל אפל על ארצנו, על האזור שלנו, על העולם. אדוני היושב-ראש, נראה שהאתגר הגדול ביותר שניצב מול ישראל וארה"ב בזמנים אלה הוא תוכנית הגרעין האיראנית. בל נטעה: איראן אינה שואפת להשיג אנרגיה גרעינית למטרות שלום. איראן בונה יכולות גרעיניות, המהוות איום על היציבות במזרח התיכון ומעבר לו. כל מדינה או אזור שנמצאים תחת שליטה או השפעה איראנית - חוו הרס מוחלט. ראינו זאת בתימן ובעזה, בסוריה, בלבנון ובעיראק. למעשה, ראינו זאת באיראן עצמה, שם המשטר מאבד את אמון העם, ומדכא את אזרחיו באכזריות. איראן מפיצה שנאה, טרור וסבל בכל המזרח התיכון ומחוצה לו, ושופכת שמן לאש הקטלנית והסבל שבאוקראינה.

איראן היא המדינה היחידה על פני כדור הארץ אשר קוראת במוצהר, ובמקביל מתכננת ומפתחת אמצעים - להשמדת מדינה אחרת, בת למשפחת העמים: מדינת ישראל. לישראל אין גבול עם איראן. לישראל אין מאבק על משאבים עם איראן. לישראל אין סכסוך עם העם האיראני. ועדיין — המשטר האיראני, ביחד עם שלוחותיו ברחבי המזרח התיכון, פועל ומכוון להשמדת מדינת ישראל, הרג היהודים ועימות עם העולם החופשי כולו. האפשרות שאיראן תהפוך למדינת סף גרעינית, בין אם מתוך התעלמות ממעשיה ובין אם במסגרת הסדר דיפלומטי עמה, היא דבר שלא יעלה על הדעת. העולם אינו יכול להישאר אדיש לקריאה של המשטר האיראני למחוק את ישראל מהמפה. גילויי סובלנות כלפי קריאה כזו וכלפי הפעולות והיכולות של איראן לממש אותה, הם קריסה מוסרית בלתי נסלחת. על ישראל וארה"ב, בגיבוי מדינות העולם החופשי, לפעול ביחד בכל הכוח כדי למנוע את האיום המוחשי שמטילה איראן על ביטחון העולם כולו.

אני שב ואומר את מה שכל מנהיג ישראלי אומר מזה שנים: מדינת ישראל נחושה למנוע מאיראן להשיג יכולות נשק גרעיני. אדוני היושב-ראש, אנו גאים להיות השותפים והידידים הקרובים ביותר של ארצות הברית. אנו אסירי תודה לארצות הברית על האמצעים החיוניים שהיא מספקת לנו כדי לשמור על היתרון הצבאי האיכותי שלנו, ולהגן על עצמנו, בעצמנו. זה ביטוי למחויבות המתמשכת שלכם לביטחון ישראל. אנחנו גם גאים מאוד בכך שהברית שלנו היא דו-כיוונית, וכי ישראל תורמת תרומה מכרעת לביטחון הלאומי ולאינטרסים של ארצות הברית בדרכים רבות. תודה לכם, חברות וחברי קונגרס יקרים, על תמיכתכם בישראל לאורך ההיסטוריה, וברגעים הקריטיים הללו.

בית הנשיא
رئاسة الرئيس
OFFICE OF THE PRESIDENT

אדוני היושב-ראש, אין ספק שהשלום בין ישראל לשכנותיה, שהושג בתיווך אמריקני, חולל מהפכה במזרח התיכון. הסכמי השלום ההיסטוריים עם הרפובליקה הערבית של מצרים והממלכה ההאשמית של ירדן, הוכיחו את היתרונות הרבים שיש ליציאה ממעגל המלחמה. גם ירדן וגם מצרים תרמו רבות לביסוס השלום יקר הערך, ולשיפור היציבות והרווחה באזור שלנו. לפני שלוש שנים הצטרפו לכך הסכמי אברהם, חוללו מהפך נוסף באזור שלנו והציתו את הדמיון. ישראל קיבלה בזרועות פתוחות ושוקקות את הקשר עם איחוד האמירויות הערביות, ממלכת בחריין וממלכת מרוקו, לקראת יחסי שלום ייחודיים וחמים בין עמינו. מאז חתימת ההסכמים, יותר ממיליון ישראלים ביקרו במדינות שנכללות בהסכמי אברהם - ביטוי מובהק לרצון שלנו להשתלב באזור.

זהו שלום המעוגן באמון, תקווה ושגשוג. שלום שהוא שינוי של ממש בכללי המשחק. כל אחד מההסכמים ההיסטוריים הללו, ששינו את מסלול המזרח התיכון, הושג בעזרת ידידתנו הגדולה ביותר, ארצות הברית של אמריקה.

ידה של ישראל מושטת וליבנו פתוח לכל שותף לשלום, קרוב או רחוק. אנו מודים לארצות הברית על פועלה לקידום שלום בין ישראל לממלכת ערב הסעודית, אומה מובילה באזור ובעולם המוסלמי כולו. אנחנו מתפללים שהיום הזה יבוא, ויביא עמו מהפיכה של ממש במהלך ההיסטוריה של המזרח התיכון, ושל העולם בכלל. המשאלה העמוקה שלי, אדוני היושב-ראש, היא שישראל תעשה יום אחד שלום עם שכנינו הפלסטינים.

לאורך השנים ישראל עשתה צעדים אמיצים בחתירתה לשלום, והציעה הצעות מרחיקות לכת לשכנינו הפלסטינים. הבדלים פוליטיים עמוקים ואתגרים רבים מעיבים על היחסים בין ישראל לפלסטינים, ואינני מתעלם מהם, אבל דבר אחד צריך להיות ברור: לא ניתן לדבר על שלום במקביל להסכמה או מתן לגיטימציה לטרור, במרומז או במפורש. שלום אמיתי לא יכול לצמוח מתוך אלימות. הטרור הפלסטיני נגד ישראל או נגד ישראלים, חותר תחת כל אפשרות עתידית לשלום בין שני העמים.

ישראלים נפגעים מטרור בזמן שהם ממתנינים לאוטובוס, בזמן שהם הולכים בטיילת, בזמן שהם מבלים עם המשפחה. ומהעבר השני, הצלחה של פיגוע טרור מביאה לחגיגה, המחבלים זוכים לתהילה, ומשפחות המחבלים מתוגמלות כלכלית על כל ישראלי שנפגע. זה בלתי נתפס. זו חרפה מוסרית. טרור הוא לא מהמורה קטנה בדרך. טרור הוא שנאה ושפיכות דמים, הוא מעשים העומדים בסתירה לעקרונות השלום הבסיסיים ביותר של האנושות. ישראל לא יכולה ולא מוכנה להשלים עם פיגועי טרור, ואנו יודעים שארצות הברית של אמריקה עומדת לצידנו בכך.

שני חיילים ישראלים, אורון שאול ז"ל והדר גולדין ז"ל, ושני אזרחים, הישאם א-סייד ואברה מנגיסטו – מוחזקים במשך שנים כבני ערובה בידי חמאס, על מנת לענות את משפחותיהם. סגן הדר גולדין נחטף תוך הפרה של הפסקת אש הומניטרית בחסות האו"ם, שהושגה בתיווך אמריקני. משפחתו נלחמת כבר תשע שנים כדי להחזירו הביתה. ביקשתי מאמו של הדר גולדין, לאה, להיות כאן אתנו היום. אנו מתפללים לשובו של בנה, כמו גם לשובם של שלושת הישראלים הנוספים; ומתפללים להתגשמות נבואת ישעיהו: "לא יישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה".

בית הנשיא
رئاسة الرئيس
OFFICE OF THE PRESIDENT

הדור הצעיר של הישראלים והפלסטינים ראוי ליותר. כולם ראויים לעתיד לשאוף אליו: עתיד של שלום ושגשוג, עתיד של תקווה. אני מחויב בכל לבי לחזון כזה - חזון של תקווה ושלום, שלום אמת, שלום ללא טרור.

אדוני היושב-ראש, הקשר המיוחד שמדינותינו חולקות ייחודי בהיקפו ואיכותו, מכיוון שהוא מבוסס על ערכים השורדים דורות וממשלים, ממשלות וקואליציות. ערכים שנושאים אותנו בבטחה בעתים של טלטלות, ובתקופות של התרוממות הרוח. לפני מאה ושישים שנה, דיבר הנשיא אברהם לינקולן על חלום שיבת היהודים לביתם הלאומי, והתייחס לכך כאל חלום המשותף לאמריקנים רבים. הכתובת על פעמון החירות של פילדלפיה היא שיקוף הצופן המוסרי של התנ"ך: "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה". הפסוק הלקוח מספר ויקרא, ונוצץ מבעד לסדק של פעמון החירות, מדגיש את העקרונות שמזינים את החלום האמריקני. אלה המילים המחברות בין האומות שלנו לאורך הדורות.

בהתכנסות שלנו כאן היום, באולם הזה - של חירות ודרור, כולנו מגשימים את התקוות של האימהות והאבות המייסדים שלנו. אנחנו מלאי גאווה על ידידות האמת שכתנו בינינו. שותפות הדדית, אשר שרדה אתגרים ויכלה לחילוקי דעות גדולים, משום שהיא מבוססת לא על תמימות דעים, אלא על המטבע שאין לו תחליף: אמון. שותפות התלויה לא בפעולה בהרמוניה, אלא בהיסטוריה שאנו חולקים, באמיתות שאנו מוקירים, בערכים שאנו מגלמים. שותפות זו מבוססת גם על קווי הדמיון והזיקה בין שני העמים שלנו, שבבסיסם מהגרים אמיצים וחלוצים פורצי דרך, והיא נטועה עמוק בהכרזות העצמאות של כל אחת משתי האומות. בהכרזת העצמאות האמריקנית, פנו האבות המייסדים לשופט העליון של העולם; ובהכרזת העצמאות הישראלית, בהשפעת ההכרזה האמריקנית, שמו מייסדינו את מבטחם ב"צור ישראל".

המנהיג הרוחני היהודי האמריקני המוערך, הרב אברהם יהושע השל, היה אדם שגילם בדמותו את הגשר בין עמינו ואת סיפורה של יהדות אמריקה. לאחר שנמלט מאימת השואה, פעל הרב השל למען דיאלוג בין-דתי. הוא נלחם למען חירויות האזרח באמריקה, וצעד לצד הכומר ד"ר מרטין לותר קינג ג'וניור בצעדה ההיסטורית מסלמה למונטגומרי, במרץ 1965. הרב השל כתב: "להיות - זה לנקוט עמדה ולעמוד על כך". אני גאה ושמח על שבתו - פרופסור סוזנה השל מדארטמות' - נמצאת עמנו כאן היום.

סוזנה, אביך מזכיר לנו שהעקרונות עליהם אנו מגינים הופכים אותנו למה שאנחנו. בסופו של דבר, ישראל וארה"ב דוגלות ודגלו תמיד באותם ערכים. שתי האומות שלנו הן חברות מגוונות וחפצות חיים שדוגלות בחירות, שוויון וחופש. בבסיס שני העמים שלנו עומד הרצון לתקן את הסדקים שנפערים בעולמנו. ויחד עם זאת, אני מודע היטב לכך שהעולם שלנו משתנה. דור חדש של ישראלים ואמריקנים תופס את עמדות ההנהגה. דור שלא נחשף למצוקות שחוותה ישראל בשנים המעצבות שלה; דור שעוסק פחות בשורשים המחברים בין עמינו; דור שאולי לוקח כמובן מאליו את מערכת היחסים בין ארה"ב לישראל. ובכל זאת, ברגע הזה, אני בוחר באופטימיות. משום שברור לי ששינוי הדורות אין פירושו שינוי בערכים, וגם לא שינוי באינטרסים המשותפים. כשארצות הברית חזקה - ישראל חזקה יותר; וכשישראל חזקה, ארה"ב בטוחה יותר.

בית הנשיא
رئاسة الرئيس
OFFICE OF THE PRESIDENT

היום, חברים יקרים, ניתנת לנו ההזדמנות לאשר מחדש ולהגדיר מחדש את עתיד מערכת היחסים שלנו. לכל אחד ואחת מאתנו כאן יש תפקיד מכריע בעתיד שנכון. בפני ישראל וארצות הברית עומדים אתגרים שרבים מהם דומים; כולנו חווים טלטלות המערערות את האיזון המוכר באינספור תחומים: אי שקט גיאופוליטי, תחרות בין המעצמות הגדולות, מלחמה איומה באוקראינה, מגיפות, משבר אקלים, חוסר וודאות סביב בינה מלאכותית, מחסור באנרגיה, חוסר ביטחון תזונתי, מחסור במים ותהליכי מדבור, טרור עולמי, קיטוב חברתי, והניסיונות לערעור הדמוקרטיה. כל אחד מהאתגרים הללו הוא הזדמנות לחפש ולמצוא ביחד פתרונות שישאו ערך לכל הקהילה העולמית. ישראל יכולה לתרום באופן ייחודי ומשמעותי להתמודדות עם האתגרים האלה. יכולות שיתוף הפעולה שלנו, לצד השותפות רבת הערך, הם המפתח לעתיד ילדינו. לנו ברור: לישראל אין תחליף לארה"ב, ולארה"ב אין תחליף לישראל. הגיעה העת לתכנן את השלב הבא בידידות המתפתחת שלנו ובשותפות הצומחת שלנו – ביחד. גבירותיי ורבותיי, הבה נעשה את זה ביחד – הבה נביא את השותפות בינינו לגבהים חדשים.

אדוני היושב-ראש, איני מתעלם מקיומה של ביקורת בין חברים, כולל ביקורת שהביעו כמה מחברי הבית המכובד הזה. אני מכבד ביקורת, במיוחד מחברים, על אף שלכבד ביקורת אין פירושו בהכרח להסכים עמה. אבל אסור שביקורת על ישראל תחצה את הקו ותהפוך לשלילת זכותה של מדינת ישראל להתקיים. הטלת ספק בזכותו של העם היהודי להגדרה עצמית אינה דיפלומטיה לגיטימית, אלא אנטישמיות. השמצה ותקיפה של יהודים, בין אם בישראל, בארצות הברית או בכל מקום אחר בעולם, היא אנטישמיות. אנטישמיות בכל צורה היא חרפה, ואני מבקש לשבח את הנשיא ג'ו ביידן על שהציג את האסטרטגיה הלאומית הראשונה של ארצות הברית למאבק באנטישמיות.

חברים יקרים, זה לא סוד שבמהלך החודשים האחרונים, העם הישראלי שקוע בוויכוח עמוק ומתלהט. אנו טרודים בעמדותינו החלוקות, ובבחינה מחודשת ומשא ומתן על אופי מערכת היחסים בין רשויות השלטון שלנו, בהיעדר חוקה כתובה. בפועל, הוויכוח האינטנסיבי שמתנהל שם - בבית, ברגעים אלה ממש, הוא בסופו של דבר הביטוי המובהק ביותר לאיתנותה של הדמוקרטיה הישראלית.

הדמוקרטיה הישראלית התבססה מאז ומתמיד על בחירות חופשיות והוגנות, על כיבוד בחירת העם, על שמירה על זכויות מיעוטים, על הגנה על חירויות האדם והאזרח, ועל מערכת משפט חזקה ועצמאית. הדמוקרטיה שלנו היא 120 חברי וחברות כנסת, בתוכם יהודים, מוסלמים, נוצרים ודרוזים - אשר מייצגים כל דעה אפשרית תחת השמש הישראלית, כשהם עובדים ומתווכחים זו לצד זה.

בית הנשיא
رئاسة الرئيس
OFFICE OF THE PRESIDENT

הדמוקרטיה שלנו היא שעות אחר הצהריים של יום שישי, כאשר קול המואזין הקורא לתפילה משתלב עם הצפירה המכריזה על כניסת השבת בירושלים, כשבאותה שעה מצעד הגאווה מהגדולים והמרשימים בעולם נערך בתל אביב. הדמוקרטיה שלנו משתקפת גם במפגינים, שיוצאים לרחובות בכל הארץ כדי להשמיע את קולם בנחרצות ולהביע בתקיפות את עמדתם. הדמוקרטיה שלנו היא דגל ישראל, כחול ולבן, שמונף ונאהב על ידי כל הישראלים שלוקחים חלק במחלוקת.

אני מודע היטב לחוסר השלמות של הדמוקרטיה הישראלית, ואני מודע לשאלות שמגיעות מהידידים הטובים ביותר שלנו. הוויכוח החשוב בישראל כואב ומטריד מאוד, משום שהוא מבליט את הסדקים בתוך השלם. אך כנשיא מדינת ישראל, אני כאן כדי לומר לעם האמריקני, ולכל אחד ואחת מכם - שיש לי אמון רב בדמוקרטיה הישראלית. למרות שאנחנו מתמודדים עם בעיות כואבות, בדיוק כמוכם, אני יודע שהדמוקרטיה שלנו איתנה ויציבה. הדמוקרטיה היא חלק מהדנ"א הישראלי.

אני מודע היטב לאתגר שהרגע הזה מציב בפני החברה הישראלית, והצבתי בראש סדר העדיפויות של הנשיאות שלי את הובלת הדיון הציבורי החשוב ורווי היצרים. אני אומר לכם, ידידנו, באנגלית, את אשר אמרתי לעמי, לאחיי ואחיותיי, בעברית: אנחנו חייבים, כאומה, למצוא את הדרך לדבר, ייקח כמה זמן שייקח. כמי שעומד בראש מדינת ישראל, אמשיך לעשות הכול כדי להגיע להסכמה ציבורית רחבה, ולהגן, לבצר ולשמור על הדמוקרטיה הישראלית.

אדוני היושב-ראש, עבור כל כך הרבה ישראלים, הדיון הציבורי הוא גם מאוד אישי. השעה כרגע בישראל היא קצת אחרי שש בערב. בקרוב יסבו הישראלים לארוחת הערב ביחד עם בני משפחה או חברים, שיתכן שעם חלקם הם חלוקים קשות. אבל הם עדיין יהיו, ותמיד יישארו, משפחה. גם ישראל וארה"ב לא יסכימו בהכרח בעניינים רבים. אבל תמיד נישאר משפחה. לחברות המתפתחת שלנו יש כל כך הרבה להעניק לעולם, וכל כך הרבה ללמוד האחת מהשנייה, כך שגם אם הקשר שלנו נתקל לפעמים באתגרים, הוא בלתי ניתן לניתוק.

ההמנון הישראלי הוא שיר של תקווה, וכך הוא גם קרוי. הרב לורד יונתן זקס המנוח, כתב פעם כי על פי היהדות - התקווה היא ערך פעיל ומעשי, הדורש אומץ רב. תקווה היא האמונה שביחד נוכל לעשות את העולם טוב יותר, שנוכל להתגבר על כל מכשול ולרפא את השברים בעולמנו. 75 השנים הראשונות של ישראל נשענו על החלום הקדום, הבה נבסס את 75 השנים הבאות שלנו על תקווה. התקווה המשותפת שלנו, שנוכל לרפא את הסדקים הנבקעים בעולמנו, ביחד, בזכות היותנו בני ברית וידידים קרובים.

תודה לכם, חברי שני הבתים, על שאתם חוגגים עמנו את עצמאותה של ישראל. עם ישראל חי. יברך האל את מדינת ישראל יברך האל את ארצות הברית של אמריקה.